

prijs van de cauris, deels de toenemende vaart van de Engelsen die deze eilanden voorzien van de producten die de Compagnie placht te leveren. Het bestuur besloot op 22 oktober om de stadhouder en Heren XVII over deze teruggang in de handel in te lichten en voor te stellen om de prijs die Jan Schreuder in zijn memorie noemt, te gaan volgen. Men wacht nadere instructies af. In het laatste boekjaar moest men zich tevreden stellen om van de acht vaartuigen die Colombo en Galle aandeden, 204.017 pond cauries tegen f 3,12,- het cottie van 25 lb te kopen. Wat Compagnies landen en onderdanen betreft is, naast wat er in de geheime brief van 13 mei 1766 werd geschreven [fol. 1102] over de uitnemende goede diensten van de mudaliyars en de daarom aan hen gegeven beloningen, het een goede zaak dat gouverneur Falck vroeg naging welke voordelen die de vorsten van Kandy uit Puttelam en Chilaw trekken, ook door de Compagnie genoten kunnen worden. Zo merken de bewoners dat ze door het oorlogsrecht tot onderdanen van de Compagnie werden. Hoewel het contract dit goede doel van de gouverneur al dichterbij heeft gebracht, bleven de bewoners trouw aan de Compagnie en legden ze daarop de eed af. De soldaat Louis Matthijs verzocht dat een stuk land in zijn bezit van 25 morgen en 348 kwadraat roeden, waarop veel kaneelbomen stonden, [fol. 1103] door de Compagnie zou worden overgenomen in ruil voor een zaailand in het dorp Kosgamma in de Hewagam korale, dat de gevluchte mudaliyar Paulus Alvis onder het recht van ottoe had bezeten, alsmede in ruil voor twee tuinen nabij Hanwella. Het bestuur meende dat Matthijs van dat stuk land weinig voordeel kan hebben en dat het ook niet vergeleken kan worden met de door hem in ruil gevraagde gronden. Daarom is aan het bestuur toegestaan om dat stuk land, uitgezonderd de kaneelbomen, te laten taxeren en dat bedrag aan Matthijs te betalen. Het kan dan met kaneelbomen beplant worden. Dat Matthijs weigert om het voor een redelijke prijs af te staan is meer geldingsdrang dan dat het in zijn belang is. [fol. 1104] Omdat het met de christelijke liefde overeenkomt, is het goedgekeurd)

--- dat de ministers ter sessie van den 24 september aan de nakomelingen van zekeren Franschman Lesne de Nanclairs de Lanerolle, die in anno 1672 met den berugten vicerooy De Lahaye na Kandia vertrokken en door den koning Raja Singa aldaar lang gevangen, mitsgaders eindelijk op vrije voeten gesteld zijnde, in 't rijk van Kandia verbleven, getrouwt, en zig ter gelegenheid van Kandiaas verovering onder de protectie van de Comp^e had begeven, hadden afgestaan de revenuen der evengemelte zaaivelden en tuinen van den gewezen hoofdrebél Paulus Alvis, uit consideratie dat deze armen menschen 't hervormde christen geloof genoegzaam een eeuw midden onder de heidenen getrouwe-lijk bewaart, en dus ook op een voorbeeldige wijze diende ondersteund te werden.

Fol. 1104r-v.

(Op grond van de brief van 1 oktober van het bestuur te Trincomale is men er mee akkoord gegaan dat, [fol. 1105] wegens het verraderlijk vermoorden van de vidane over de pas veroverde landen te Batticaloa, de broers Moetoe Koemoemare en Kadermalle respectievelijk tot vidane en cannekappel zijn benoemd. Hun is de regeringsvorm en wat er verder nodig is voorgescreven. Maar volgens hun verklaring hadden ze van de opbrengsten die vroeger aan de koning werden afgedragen en waarvoor het bestuur op 19 november een regeling had getroffen, nog niets ontvangen. Ze hadden het, evenals het bestuur, op de rekening van de door het opperhoofd Johan Christiaan Phijffer gemelde misgewassen ingeboekt. Het bestuur constateerde dat Phijffer de inkomsten van het land had verduisterd en dat hij geld had afgeperst. [fol. 1106] Hij had zijn hebzucht zozeer de vrije loop gelaten dat hij de vidane wegens diens nalatenschap had laten doodschieten en hij was wegens verkrachting van een vrouw aangeklaagd. De maatregelen van het bestuur om hem en zijn goederen in handen te krijgen en de instructies aan de pas benoemde vidane en cannekappel zijn ter kennisneming aangenomen. Men neemt aan dat, als de beschuldigingen zijn bewezen, de aangeklaagden voorbeeldig gestraft zullen worden. Het bevel van het bestuur op grond van zijn arrest van 29 mei 1765 over het vrij lichtvaardig oproepen van de vanniyar van Koddijar is bevestigd, hoewel deze dienaren veeleer een ernstig verwijt dan een eenvoudige afkeuring verdiend hadden. Dat het bestuur in zijn brief van 5 december 1765 de tom-